

Genesis Linear Translation by Yona Newman © 1998-2002

Genesis, Noah

Ch. 8:1-22

בראשית, נח

- 1 And G-d remembered Noah, and everything living, and all the cattle that (were) with him in the ark; and G-d passed a wind over the earth; and the waters calmed down. א ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים
- 2 And the fountains of the deep were stopped-up, and the windows of heaven, and the rain from heaven was (withheld) restrained. ב ויסכרו מעינת תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים
- 3 And the waters retreated from off the earth continually, and the waters decreased after the end of a hundred and fifty days. ג וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום
- 4 And the ark rested in the seventh month, on the seventeenth day of the month, on the Ararat mountains. ד ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט
- 5 And the waters decreased continually until the tenth month; in the tenth (month), on the first (day) of the month, the mountain tops were visible. ה והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים
- 6 And it was, at the end of forty days, that Noah opened the window of the ark which he had made. ו ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה
- 7 And he sent (out) a raven and it went out to and fro, until the waters were dried up from off the earth. ז וישלח את הערב ויצא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ
- 8 And he sent (out) a dove from him to see if the waters were abated from off the face of ח וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה

the ground.

- 9 But the dove did not find a resting place for the sole of her foot (*fig.; expression*) and she returned to him to the ark, ט ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה

for (the) waters were on the face of the whole earth; and he reached out his hand,

כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו

and took her, and brought her to him into the ark.

ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה

- 10 And he stayed yet another seven days; and he again sent (out) the dove from the ark. י ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן התבה

- 11 And the dove came to him by the evening and there was, an olive leaf torn off, in her mouth;

יא ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה

so Noah knew that the waters were abated from off the earth.

וידע נח כי קלו המים מעל הארץ

- 12 And he stayed yet another seven days, and he sent (out) the dove,

יב וייחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה

and she did not continue to return to him any more.

ולא יספה שוב אליו עוד

- 13 And it was in the six hundredth and first year, in the first (month), in the first (day) of the month,

יג ויהי באחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש

the waters had dried up from off the earth; and Noah removed the covering of the ark,

חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה

and looked and, behold, the ground's surface had dried.

וירא והנה חרבו פני האדמה

- 14 And in the second month, on the twenty seventh day of the month, the earth dried out. (End of closed section)

יד ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ ט

- 15 (Start of fourth aliyah) And G-d spoke to Noah, saying:

טו רביעי וידבר אלהים אל נח לאמר

- 16 Leave the ark, you, and your wife, and your sons, and your sons' wives with you.

טז צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך

- 17 Every living thing that is with you of all flesh, of fowl, and of cattle,

יז כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה

and of every creeping thing that creeps upon the earth, bring out with you, that they may swarm on the earth,

and be fruitful, and multiply upon the earth.

18 And Noah went out, and his sons, and his wife, and his sons' wives with him.

19 Every beast, every creeping thing, and every fowl, whatever moves on the earth,

after their families, went out from the ark.

20 And Noah built an altar to the Lord and he took from every clean beast

and from every clean fowl, and offered burnt-offerings on the altar.

21 And the Lord smelt the sweet savour, and the Lord said in His heart:

I will not again curse any more the ground for the sake of man,

for the (*lit*; inclination) spirit of the heart of man is evil from his youth,

neither will I again strike anymore, every (thing) living, as I did.

22 While the earth lasts, seed (planting) and harvest, and cold and heat,

and summer and winter, and day and night shall not stop.

ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ

ופרו ורבו על הארץ

יח ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו

יט כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ

למשפחתיהם יצאו מן התבה

כ ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהרה

ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבח

כא וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו

לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם

כי יצר לב האדם רע מנעריו

ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי

כב עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם

וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו